

"Religia Israelului apostaziat"

17 noiembrie 2005

Robert J. Wieland

Câteva luni după Minneapolis, Ellen White a văzut una dintre cele mai plastice și înfricoșătoare viziuni ale ei: "Am fost impresionată de faptul că o mare primejdie stătea înaintea noastră, în inima lucrării" (TM 460-471).

Se părea că nimeni nu împărtășea povara sufletului ei, dar Domnul a încurajat-o să creadă că El nu-și va părăsi biserica. "Îmi erau arătate lucruri pe care nu le înțelegeam, dar mi-a fost dată asigurarea că Domnul nu va permite ca poporul Său să fie învăluit în ceața scepticismului și necredinței lumești și legat în legăturile lumii" (p. 460).

Ar fi putut ea oare să sesizeze câți dintre tinerii de astăzi au fost învăluiti în ceața aceasta și legați în legăturile lumii, mulțumiți cu o simplă "credință într-o Ființă Supremă," lipsiți de un concept clar al lucrării Marelui Preot în ziua cosmică a ispășirii?

Mulți dintre tinerii noștri găsesc plictisitoare această carapace goală a adventismului, deoarece el a pierdut viziunea sanctuarului pe care au avut-o pionierii și solia 1888 care conținea vestea cea bună și plină de speranță. Viziunea lui Ellen White de la Salamanca a legat această goliciune de eșecul din 1888. Ea a prevăzut, ca urmare a acelei necredințe, că apostazia vechiului Israel ne va afecta și pe noi:

"Prejudecățile și opiniile care au predominat la Minneapolis nu au dispărut nicidecum; semințele semănate acolo în unele inimi sunt gata să răsară și să dea roade asemănătoare. Vârfurile au fost tăiate, dar rădăcinile nu au fost niciodată smulse și ele dau încă roade nesfinte care otrăvesc gândirea, pervertesc percepția și orbesc înțelegerea aceluia care vin în contact cu solia și solii...

"Necredința și-a făcut drum în rândurile noastre, pentru că este la modă să te desparți de Hristos și să lași loc scepticismului. La mulți strigătul inimii a fost: 'Nu vrem ca acest om să domnească peste noi.' Baal, Baal, este alegerea. Religia multora dintre noi va fi religia Israelului apostaziat, deoarece ei iubesc propria lor cale și părăsesc calea Domnului. Religia adevărată, singura religie a Bibliei, care învață iertarea numai prin meritele unui Mântuitor răstignit și înviat, care susține neprihănirea prin credință în Fiul lui Dumnezeu, a fost disprețuită, vorbită de rău, ridiculizată și lepădată... Ce viitor ne așteaptă, dacă nu reușim să ajungem la unitatea credinței?" (TM 467, 468; 1890).

Putem să răspundem la întrebarea ei foarte simplu: viitorul la care deja am ajuns.

Experiența de după 1888 a traumatizat-o pe Ellen White, pentru că a văzut aproape cu oroare cât de puternic va încerca Satana să distrugă unicitatea misiunii acestui popor. Câțiva ani mai târziu, ea spunea:

"Lucrurile pot continua în mijlocul unei prosperități aparente; dar Satana este treaz și studiază, plănuiind cu îngerii cei răi un nou plan de atac mai cu succes... Marea luptă se va înteți și mai mult și va deveni din ce în ce mai hotărâtă. O minte se va ridica împotriva altei minți, planuri împotriva altor planuri, principii de origine divină împotriva principiilor lui Satana. Adevărul, în fazele lui diferite, va fi în conflict cu minciuna în formele ei mereu diferite și crescânde și care, dacă va fi posibil, va înșela chiar pe cei aleși...

"Pastori nesfințiți se coalizează împotriva lui Dumnezeu. Ei preamăresc pe Dumnezeu și pe zeul acestei lumi cu aceeași răsuflare. Deși cu gura îl primesc pe Hristos, ei îl îmbrățișează pe Baraba și, prin acțiunile lor, spun: "Nu pe acest om, ci pe Baraba"... Lăsați ca înșelătoria și mărturia mincinoasă să fie întreținute de o biserică care a avut lumină mare și dovezi mari, și acea biserică va respinge solia pe care Dumnezeu a trimis-o și va primi cele mai iraționale afirmații, presupuneri și teorii false...

"Mulți vor sta la amvoanele noastre cu torța profeției false în mâinile lor, aprinsă de la făclia demonică a lui Satana...

"Conflictul va deveni din ce în ce mai înverșunat. Satana va controla situația și se va da drept Hristos. El va denatura, va aplica greșit și va perverti tot ce va putea, pentru a înșela" (TM 407-411; 1897).

Este oare cazul să ne preocupe pe noi astăzi în mod serios toate aceste preziceri în legătură cu închinarea la Baal, sau a fost numai o problemă temporară, limitată la Battle Creek, în secolul al XIX-lea? Reacția noastră normală la această prezicere inspirată este: "Imposibil! Incredibil! Om fi noi "nenorociți" și așa mai departe, dar nu putem fi chiar în halul acesta de sărăcie spirituală!" Pe de altă parte, conștiința ne spune totuși că ceva este greșit. Poate totuși este adevărat.